

§ 35. 1. Przy odprawie celnej środków przewozowych zwalnia się od cła:

- 1) przywozowego lub wywozowego:
 - a) zasoby statków morskich i powietrznych w ilości potrzebnej na czas trwania podróży,
 - b) materiały pędne w zbiorniku paliwa wbudowanym na stałe do pojazdu samochodowego, a ponadto do 20 l materiałów pędnych oraz stosowną ilość olejów i smarów,
- 2) wywozowego — urządzenia i materiały służące do połowu, przetwórstwa i opakowania, wywożone przez rybackie statki morskie bandery polskiej albo przez statki morskie dokonujące czynności przetwórczych i usługowych dla rybołówstwa morskiego, zarówno bandery polskiej, jak i bandery obcej, czarterowane przez przedsiębiorstwa polskie,
- 3) przywozowego:
 - a) ryby i inne użytki z morza złowione przez załogi statków określonych w pkt 2 oraz przetwory wykonane z połowu,
 - b) materiały określone w pkt 2, przywożone z powrotem.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli przedmioty nabywane są w Polsce na potrzeby zagranicznych statków morskich lub powietrznych.

3. Zwolnienia określone w ust. 1 pkt 2 i 3 stosuje się po przedstawieniu odpowiedniego dokumentu przedsiębiorstwa połowów morskich lub oświadczenia kapitana.

§ 36. Można zwolnić od cła wywozowego zaopatrzenie zagranicznych morskich statków rybackich nabyte w polskich przedsiębiorstwach za pieniądze uzyskane w zamian za ryby sprzedane polskiemu przedsiębiorstwu przez załogi tych statków.

§ 37. 1. Zwalnia się od cła ordery, odznaczenia i medale przewożone przez osoby lub dla osób, którym zostały nadane.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków, gdy obywatel polski nie uzyskał zezwolenia na przyjęcie orderu, odznaczenia lub medalu nadawanych przez państwa obce.

3. Zwolnienia udziela się po przedstawieniu odpowiedniego dokumentu lub oświadczenia.

§ 38. 1. Zwalnia się od cła dokumenty i akta urzędowe oraz przynależne do nich dowody rzeczowe, nawet przewożone oddzielnie.

2. Zwolnienie od cła akt urzędowych i dowodów rzeczowych stosuje się po przedstawieniu zaświadczenia właściwego urzędu lub instytucji, stwierdzającego cel przywozu lub wywozu.

§ 39. 1. Zwalnia się od cła przywozowego towar celny, który:

- 1) został przez osobę uprawnioną do rozporządzenia tym towarem przekazany nieodpłatnie i bez obciążeń na rzecz Skarbu Państwa,
- 2) na podstawie orzeczenia właściwego organu uległ przypadkowi na rzecz Skarbu Państwa lub zniszczeniu pod dozorem celnym albo
- 3) uległ zniszczeniu w miejscu uznanym za miejsce odpraw celnych w magazynie lub w składzie celnym albo podczas przewozu do takiego miejsca, magazynu lub składu.

2. Można zwolnić od cła przywozowego:

- 1) towar, na wniosek przewoźnika, jeżeli po dokonaniu odprawy celnej, lecz przed podjęciem go przez odbiorcę, zaszła jedna z okoliczności określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 bądź towar ten uległ zniszczeniu,
- 2) przedmioty, których wartość rynkowa w Polsce jest niewspółmiernie niska w stosunku do należnego cła od tych przedmiotów.

3. Zwolnienia określone w ust. 1 i 2 pkt 1 stosuje się po przedstawieniu odpowiednich dokumentów lub oświadczeń.

§ 40. Można zwolnić od cła wywozowego przedmioty nabyte w Polsce za zagraniczne środki płatnicze w jednostce gospodarki uspołecznionej, uprawnionej do dokonywania takiej sprzedaży. Zwolnienie stosuje się po przedstawieniu potwierdzenia zakupu wystawionego przez tę jednostkę.

§ 41. Można zwolnić od cła wywozowego obrazy, grafiki artystyczną, rzeźby i gobeliny wykonane przez twórców żyjących i nabyte w jednostkach handlu uspołecznionego. Zwolnienia można udzielić po przedstawieniu potwierdzenia zakupu wystawionego przez taką jednostkę.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 42. Rozporządzenie nie narusza odrębnych przepisów ustanawiających zwolnienia od cła oraz od ograniczeń przywozu i wywozu.

§ 43. W sprawach, w których postępowanie wszczęto przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 44. Traci moc rozporządzenie Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 1 października 1965 r. w sprawie zwolnień od należności celnych oraz od ograniczeń przywozu i wywozu (Dz. U. z 1965 r. Nr 42, poz. 260, z 1970 r. Nr 5, poz. 38 i Nr 21, poz. 174 oraz z 1973 r. Nr 6, poz. 45).

§ 45. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1973 r.

Minister Handlu Zagranicznego: w z. S. Długosz

126

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 21 maja 1973 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie kontroli celnej i postępowania celnego.

Na podstawie art. 7 i 12 pkt 2, art. 15 ust. 3 pkt 1 i ust. 4, art. 37 pkt 4 oraz art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 29 rozporządzenia Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 17 lutego 1962 r. w sprawie kontroli celnej i postępowania celnego (Dz. U. z 1962 r. Nr 14, poz. 62 i z 1967 r. Nr 9, poz. 41) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W obrocie towarowym pozaplanowym zgłoszenie do odprawy celnej następuje pisemnie, z wyjątkiem towarów przewożonych:

- 1) w przesyłkach pocztowych,
- 2) w ruchu podróźnych przez cudzoziemców,
- 3) w ruchu podróźnych przez krajowców, jeżeli towary te mieszczą się w normach zwolnień od cła.

Pisemnemu zgłoszeniu podlegają jednak wszystkie przewożone towary, jeżeli łączna ich wartość przekracza normy zwolnień od cła lub gdy nie podlegają one zwolnieniu od

cła. Pisemne zgłoszenie powinno zawierać dane wymienione w ust. 1 pkt 1, 5, 7 i 8 oraz wskazywać nazwę i ilość towaru, w miarę zaś potrzeby i inne okoliczności mające znaczenie dla odprawy celnej. Główny Urząd Cei może zezwolić na zgłoszenie ustne również i w innych wypadkach.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1973 r.

Minister Handlu Zagranicznego: w z. S. Długosz

127

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 22 maja 1973 r.

o ogłoszeniu jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1967 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych.

1. Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 1973 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 21, poz. 119) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1967 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (Dz. U. z 1967 r. Nr 24, poz. 111, z 1971 r. Nr 12, poz. 120 i z 1973 r. Nr 21, poz. 119) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje:

- 1) § 71 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1967 r. w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 24, poz. 111) w brzmieniu:

„§ 71. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 2) § 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 maja 1971 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 12, poz. 120) w brzmieniu:

„§ 2. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmienione stawki opłat stosuje się, jeżeli obowiązek uiszczenia opłaty powstał po tym dniu.”

„§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie siedmiu dni od dnia ogłoszenia.”;

- 3) § 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 1973 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 21, poz. 119) w brzmieniu:

„§ 2. W sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia podwyższone stawki wpisów stosuje się, jeżeli obowiązek uiszczenia opłaty powstał po tym dniu.”

„§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1973 r.”

Minister Sprawiedliwości: W. Berutowicz

Załącznik do obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 maja 1973 r. (poz. 127).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 czerwca 1967 r.

w sprawie określenia wysokości wpisów w sprawach cywilnych.

Na podstawie art. 37 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 24, poz. 110) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Cały wpis stosunkowy wynosi:

- 1) przy wartości przedmiotu sprawy do 3 000 zł włącznie — 5¹/₂%,

- 2) przy wartości przedmiotu sprawy od 3 000 zł do 5 000 zł włącznie: od pierwszych 3 000 zł — 165 zł, a od nadwyżki — 6%,

- 3) przy wartości przedmiotu sprawy ponad 5 000 zł: od pierwszych 5 000 zł — 285 zł, a od nadwyżki — 6¹/₂%.

§ 2. 1. Jeżeli wpis stosunkowy ustalony stosownie do przepisu § 1 i art. 30 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 24, poz. 110), a należny od jednostki gospodarki społeczno-